

MEGALITI HRIBA ŽUSEM

Megaliti na hribu Žusem, vzhodno od Celja, so najverjetneje delo človeških rok. Bioenergijske lastnosti hriba in razporeditev skal na njegovem pobočju ustvarjajo biopolje velike moči, ki se širi približno deset kilometrov od svojega središča. Jakost biopolja zagotavljata dve nasprotni moči. Polje na vzhodni strani hriba vpliva za ljudi zelo dobro, polje na zahodni strani pa je zanje zelo škodljivo. Proučevanje energijskih značilnosti Žusma je naše znanje obogatilo z novimi informacijami, na podlagi katerih lahko bolje razumemo tudi delovanje zelo škodljivih polj. V natančno določeni kombinaciji slabega in dobrega se rodi nova kakovost, ki jo lahko zelo koristno uporabimo. Na svoje presenečenje smo spoznali, da bi lahko ti dve nasprotji (dobro – slabo) koristno izrabili tudi pri tako zahtevnih vprašanjih, kot je skladiščenje radioaktivnih odpadkov.

Duhovne značilnosti območja

Hrib Žusem z megaliti je v bližini Loke pri Žusmu, občina Šentjur pri Celju. Dne 7. 6. 2019 smo si to območje ogledali: Andreja, Tatjana, Davorin, Sonja, Milena, Rudi, Matej, Franci, Saša, Andreja, Urška in Franc.

Že pred tem je lokalna organizacija *Megaliti Žusma* pripravila satelitski posnetek hriba z natančnimi lokacijami megalitov, kot kaže slika 1. Omenjenega dne si nismo ogledali vsega, smo pa razvozlati duhovne značilnosti območja.

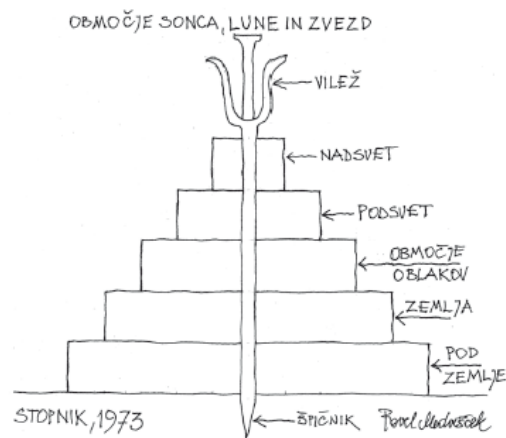

Slika 1: Lokacije megalitov na Žusmu s kamnolomom na zahodni strani hriba. Vir: [Megaliti Žusma](#)

Duhovne značilnosti so nesnovne, zato jih najlažje razumemo, če jih spremenimo v snovno obliko. V knjigi *Iz nevidne strani neba*, str. 507, je njen avtor *Pavle Medvešček* duhovne značilnosti ponazoril grafično, tako, kot mu je to leta 1973 razkril Grivc. Njegovo risbo si lahko ogledamo na sliki 2.

Pri proučevanju kulturne dediščine naših prednikov smo ugotovili, da je bilo znanje, ki so ga ti zaupali Pavletu Medveščku, zelo natančno in izjemno dragoceno. Ljudje in pokrajina so lahko v kateremkoli od duhovnih stanj, ki so jih opisali naši predniki, toda stanje, v katerem so, je lahko ali osredotočeno oziroma sintropično ali razpršeno oziroma entropično. Duhovna stanja lahko merimo z radiestezijsko metodo.

Če človek dlje časa živi v pokrajini z razpršeno duhovno močjo lahko zboli, če je njegova osebna moč manjša od razpršene moči pokrajine. Iz tega sledi, da je za človeka najbolje, če ima najvišjo duhovno moč, ki je na sliki 2 označena kot *nadsvet*.

Slika 2: Prikaz duhovnih značilnosti pokrajine in človeka, povzet iz naše kulturne dediščine.

Predniki so dobro vedeli, da osredotočeno polje, ki ima visoko moč, deluje zdravilno. Kadar je to polje močnejše od moči njihove bolezni, se ljudje v takem polju okrepijo. Prav zato so predniki povsod v pokrajini gradili megalitske kroge, tročane, dvojne tročane, tročane v tročanih, binkle in svetišča. Vsi ti starodavni objekti so pravzaprav vrhunska tehnologija, ki bi nam danes, ko je naša kultura izpostavljena elektromagnetnemu sevanju, prišla zelo prav. Ljudje, ki so šibkejši od moči elektromagnetnega sevanja, zbolijo.

Najbolj občudovanja vredno pa je, da so naši predniki gradili »stroje za zdravljenje« kar iz okoliških skal. Najprej so poiskali zdrave lokacije, ki jih je oblikovala že narava sama, in se naselili tja. Ko je teh zmanjkalo, so poiskali lokacije, ki jih je že deloma oblikovala narava sama in so samo dodali ali odvzeli nekaj skal, odvisno od tega, kaj so narekovala naravne zakonitosti.

Minila so tisočletja in njihovi sistemi še zmeraj delujejo, saj narava potrebuje več tisočletij, da razkroji velike skale. Prav zato, ker naravni sistemi še zmeraj delujejo, jih lahko raziskujemo in se iz njih učimo.

Razporeditev moči na hribu Žusem

Hrib poteka v smeri vzhod-zahod. Na zahodni strani je kamnolom in okoli njega so razporejene megalitske skale. Ta del ima razpršeno moč, ki je ljudem škodljiva. Biopolje na tem območju kategoriziramo v področje *nadsvet* in ima ognjeno moč. Kot ognjeno moč so namreč naši predniki imenovali biopolje, ki se vrti v levo.

Vzhodni del hriba pa ima osredotočeno moč, ki je za ljudi zdravilna. Kategoriziramo jo v področje *nadsvet*, ki ima vodno moč – biopolje se vrti v desno.

Pri raziskovanju megalitov še nikjer drugje nismo našli tolikšne moči v biopolju, kot je na vzhodnem in zahodnem delu hriba Žusem. Tam sta med seboj povezani dve območji, zelo slabo in zelo dobro, kar spominja na sistem nasprotij jin-jang iz kitajske klasične filozofije, slika 3. Bel in črn krogec v simbolu nam sporočata, da vsaka stran nosi v sebi tudi del nasprotne strani – belo polje vsebuje delček vsebine črnega polja in nasprotno. Natančno to smo ugotovili tudi mi pri terenskem ogledu gorskega masiva Žusem. Na najvišji točki njegovega zahodnega dela, ki je razpršen in škodljiv za ljudi, smo našli ozko območje z osredotočeno močjo, ki ljudem ni škodljivo. Gre za lokacijo, kjer stoji razgledni stolp. Tudi na vzhodnem delu hriba Žusem, kjer sicer ljudem polje ni škodljivo, smo odkrili podobno ozko lokacijo, vendar z razpršeno močjo, prav takšno, kot je na delu hriba, kjer je kamnolom. To ozko območje pa je ljudem škodljivo. Tam je parkirišče nad pokopališčem. Simbol jin-jang ponazarja naravne zakonitosti biopolja, znane že tisočletja.

Slika 3: Sistem nasprotij jin-jang.

Približno sredi megalitskega sistema, tam, kjer je na sliki 1 vrisan največji megalitski krog, je območje, ki je na sliki 2 označeno kot *vilež*. Tako območje se zmeraj pojavi v *nadsvetu* med dvema nasprotnima naboje – vrtenje biopolja v levo ali v desno. Območje *vilež* pa nima naboja.

Pravijo, da je vse izšlo iz enosti, ki naj bi se razdelila na nasprotji. *Nadsvet* je prvo duhovno stanje nižje od enosti, in prav tam se najprej pokaže ta razdelitev. Na hribu Žusem pa narava sproža nasprotni proces: dvoje nasprotij, ki se pojavljata na najvišji duhovni poziciji, znova združuje v enost.

Naši predniki so to ponazorili z vilami. Ročaj vil ponazarja enost, ta pa se nato, simbolično, razdeli na dvoje nasprotij, dva zoba na vilah. Pri tem stanju še ni nasprotij, vendar sta nasprotji že navzoči. V primeru hriba Žusem je eno nasprotje na vzhodni strani, drugo na zahodni. Neverjetno kako preprosto so naši predniki ponazorili tako zahtevne duhovne zakonitosti, in kako so različne kulture prihajale do enakih rešitev. V Starem Egiptu najdemo enake »vile«, le da je to *vas*, palica boga Seta, ki se končuje z dvema koncema.

Okoli *vileža* se širi polje, ki ga kategoriziramo v *nadsvet*, okoli *nadsveta* pa v *podsvet*. Polja se razvrstijo po duhovni moči. V primeru hriba Žusem so vsa polja zdravilna za ljudi, razen *nadsvet* z ognjeno močjo, na lokaciji kamnoloma. *Podsvet* pa je zelo obsežen, saj smo ga izmerili že 10 kilometrov pred hribom, je nekoliko šibkejši od *nadsveta*, vendar je še zmeraj tako močan, da presega moči vseh naravnih pojavov, ki jih poznamo in škodijo šibkejšim ljudem, z nevihtami na Soncu vred. Ljudje, ki živijo na tem območju, imajo enako moč, kot je moč njegovega polja. Energije okolice in človeka se namreč izravnava. Ljudje postanejo močnejši, to pa je bil tudi temeljni namen graditve naravnih sistemov, ki smo jih že omenili, in so jih naši predniki postavljali šest tisoč let. Ljudje okoli hriba Žusem že tisočletja živijo na območju *podsveta*, od takrat, ko so na hribu postavili megalite.

Simulacija na pisalni mizi

Vsa duhovna stanja značilna za ljudi so navzoča tudi v naravi, zato v njej tudi najdemo kamnine z enakimi duhovnimi stanji. Na pisalni mizi lahko z ustreznimi kamni simuliramo razmere na terenu. Če

na vzhod postavimo osredotočen kamen z vodno močjo v *nadsvetu*, na zahod pa razpršen kamen z ognjeno močjo, dobimo enake izide kot na hribu Žusem. Če osredotočen kamen umestimo na sever ali na jug, se moč v sistemu bistveno zmanjša. Če takšen kamen postavimo na zahod in razpršenega na vzhod, pa dobimo škodljivo polje. Poskus pokaže, da mora biti osredotočeno polje na vzhodu. Prav takšen položaj pa najdemo na hribu Žusem, ker je vse usklajeno s smerjo vrtenja Zemlje.

Naslednji poskus: Na zahod postavimo osredotočen kamen z ognjeno močjo in z močjo v *nadsvetu*, ki torej zelo dobro deluje na ljudi, na vzhod pa osredotočen kamen z vodno močjo in z močjo v *nadsvetu*. Dobimo sicer koristno polje, vendar z močjo, ki je za dve kategoriji nižja. Polje teh dveh kamnov kategoriziramo v območje *zemlja* – slika 2.

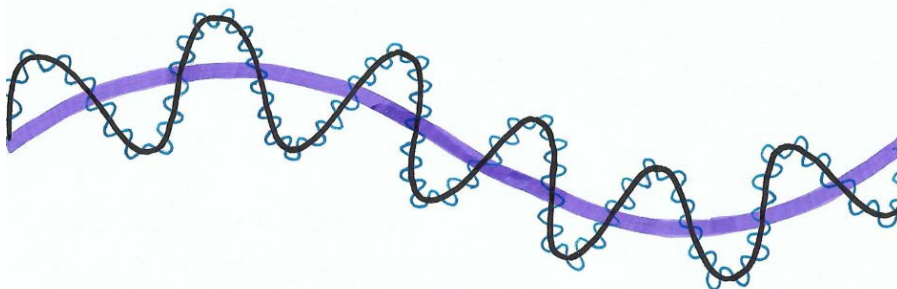
Ko smo proučevali šibkejšje sisteme, ki jih kategoriziramo nižje od *podsveta*, ni bilo mogoče doseči ravnotežja, kaj šele visoke moči, če smo v katerikoli sistem vgradili element z razpršenim poljem – takim, ki ljudem škodi. Za dobro delovanje šibkejših sistemov je treba vgraditi samo elemente z osredotočeno močjo. Na lokaciji z duhovno močjo *nadsvet* pa kamna ustvarita izjemno, zelo veliko moč, ker se zaradi njunega položaja razvijeta nasprotji, zelo slabo in zelo dobro.

Meritve na terenu so pokazale, da je na vzhodnem delu hriba Žusem vsa kamnina, ki jo hrib vsebuje, osredotočena. Prav tako je osredotočen material, kamen, iz katerega so megaliti. Na zahodnem delu hriba pa se dogaja prav nasprotno: vsa kamnina, ki sestavlja hrib, je zelo škodljiva, razpršena. To pomeni, da kamnolom sam po sebi ni ustvaril škodljivega polja, ampak je takšno polje ustvarila narava že milijone let prej. V kamnolomu samo kopljejo kamnino, ki je za šibkejšje ljudi zelo škodljiva.

Če bodo iz kamnoloma odvažali kamnino, jo bo sčasoma zmanjkalo, in škodljivega naboja, ki zagotavlja jakost biopolja, ne bo več. Simulacija masnih razmerij med območjem s škodljivo in območjem z zdravilno kamnino pokaže, da bodo nastopile težave, ko bo na hribu samo še $3,2 \times$ manj škodljive kamnine. Pri tem razmerju se bo zdravilno polje, ki zdaj sega približno dvajset kilometrov okoli hriba, razglasilo. Celotno območje bo postalo škodljivo za ljudi.

Če bodo kamnino še naprej odvažali in bo na območju kamnoloma ostalo samo še $5,2 \times$ manj kamnine, kot jo je na vzhodni strani, se bo celotno območje še bolj razglasilo. V utežnem razmerju od $3,2$ do $5,2 \times$ manj škodljive kamnine se bo območje čedalje bolj razglaševalo. Razglašenost polja bo zelo visoka, in to bo močno škodilo ljudem, ki živijo tam.

Če pa bi odpeljali še več kamnine in bi se utežno razmerje dvignilo nad $5,2$, bi ostalo na zahodnem območju premalo kamnine, da bi lahko zagotovila energijsko ravnotežje s kamnino na vzhodu. Polje, ki ga imenujemo *podsvet*, se bo v tem primeru podrlo, in dobili bomo običajno območje, kot je povesod drugod v naravi.

Slika 4: Shematski prikaz višjih harmonikov.

Po teh poskusih bi lahko sklepali, da celotna moč izhaja iz kamnine, in so megaliti odveč, kar pa ne drži. Simulacija pokaže, da megaliti v sistem dodajajo višje harmonike. Na sliki 4 je shematski prikaz višjih harmonikov. Na osnovni val – dolga vijolična sinusoida – se naloži še eden, na njega naslednji in tako naprej.

Višji harmoniki dovajajo v sistem moč, hkrati pa njegovo polje postane kakovostnejše, pridobiva intelekt. Ko smo obiskovali posamezne megalite, smo izmerili, da se megaliti burno odzivajo na navzočnost ljudi. Odziv je trajal nekaj minut, nato se je skala umirila. Vsak megalit, ki smo se mu približali, se je vedel enako. Megalit je s povečano obremenitvijo uravnal biopolje pri vsakem človeku posebej. Ko je uravnal moči, ki jih je lahko uravnal glede na lastnosti posamezne skale, se je polagoma umiril in ni več oddajal moči.

Osnovni ton, kot ga ponazarja debelejša črta na sliki 4, prispeva hrib Žusem, posamezni megaliti pa prek višjih harmonikov dodajajo moč v celoten sistem na hribu, in ga tako potiskajo za eno stopnjo naprej, v *nadsvet*. Če bi megalite odstranili, bi sistem izgubil na moči in kakovosti. Ne smemo pozabiti, da k celotnemu sistemu kakovosti prispevajo tudi megaliti na zahodni strani, kjer je kamnolom. Nekaj megalitov je bilo zaradi rudarjenja že odstranjenih.

Simulacija pokaže, da pridobi sistem precej večjo moč, če megaliti niso postavljeni v isti ravnini. Višinska razlika med megaliti prispeva v sistem dodatno moč.

Jedrski odpadki

Megaliti na hribu Žusem so zelo verjetno delo človeških rok, saj je preveč ujema z našimi podrobnostmi, da bi te nastale v naravi naključno. Območje je nedvomno bogata učna baza za morebitni prihodnji študij, ko bodo nekoč tudi pri nas raziskave biopolja predmet znanstvenih študij, tako kot so že v Rusiji in Izraelu.

Že zdaj pa se ponuja zamisel, vredna podrobnejših raziskav. Nekoč bodo morali določiti lokacijo za odlaganje jedrskih odpadkov. Stroka jo bo poiskala tam, kjer bo mogoče doseči dogovor in jo urediti po vseh standardih za graditev takih odlagališč. Lokacija bo javna, vsi bodo vedeli zanjo. Na odlagališču jedrskih odpadkov bi lahko oblikovali *nadsvet* in ga uporabili kot razpršen, ljudem škodljiv pol. Jedrski odpadki imajo ognjeno moč. Njihovega vpliva na biopolje okolice pa ni mogoče ustaviti z betonom. Na vzhodni strani odlagališča pa bi postavili osredotočeni *nadsvet* z vodno močjo. Dobili bi zdravilno biopolje, kategorizirano kot *podsvet*, ki bi se širilo čez vso pokrajino. Ljudem, ki bi živeli tam, bi dodajalo moč, intelekt in zdravje.

Dotlej pa velja ohraniti kulturno dediščino na hribu Žusem, da ne bo znana samo po tem, kako smo jo uničevali in nazadnje celo uničili.

26. 6. 2019

Franc Šturm